«Són coses de la feina»

Pere Pons ja treballa en la seva recuperació sense saber quan podrà reaparèixer després de patir un edema a la cuixa

Pere Pons, ahir a la tarda, entrant a Montilivi per seguir amb la seva recuperació.

GIRONA | M. BRUGUÉS / C. ROSELL

Dissabte passat, des la seva habituació de l'Hospital Universitari Sagrat Cor, Pere Pons va patir de valent escoltant per la ràdio com entre el porter, el travesser i la defensa de l'Almeria desfeien una i altra vegada tots els intents de marcar del Girona. L'equip va tornar amb les mans buides del Juegos del Mediterráneo però Pablo Machín no va voler focalitzar la derrota en l'absència del de Sant Martí Vell. El seu substitut, Rubén Alcaraz, va estar a un nivell correcte i tot sembla indicar que, a l'espera de saber l'estat físic d'Eloi Amagat, tindrà continuïtat no només ?diumenge contra el Leganés sinó possiblement més jornades. I és que la delicada lesió de Pere Pons (un edema a la cuixa), que el va tenir una setmana ingressat, no és cosa de dies. Saber quant de temps estarà de baixa és complicat.

«No ho sé. Com que és una lesió complicada i no tenim cap experiència de si pot ser una setmana o un mes, no ho sabem. He d'anar evolucionant cada dia i com més aviat em recuperi millor», deia Pons ahir a la tarda abans d'entrar a Montilivi. I és que si dilluns al matí sortia de l'hospital, a la tarda ja era a l'estadi fent feina de recuperació. Ahir hi va tornar matí i tarda per intentar que el termini sigui el mínim possible. Ho va fer acompanyat d'una crossa i d'un aparell generador de fred que l'ajuda a rebaixar la inflamació de la cuixa. «Amb aquesta màquina m'ha baixat molt la inflmació. Ara he de fer exercicis de mobilitat per reactivar el múscul. No hi ha res trencat però ha quedat un xic atrofiat», explicava.

Una forta patacada del genoll d'Álex Ortiz a la seva cuixa en una acció de la primera part del partit contra el Mirandés va ser l'origen d'aquesta lesió. Pons recorda que durant el partit estava bé i per això va continuar jugant. «Semblava el típic calmant a la cuixa. No se'm va inflar fins l'endemà (diumenge). Ho vaig comentar als serveis mèdics i vam quedar que hi anés l'endemà (dilluns). Dilluns al matí amb el fisioterapeuta ja vam veure que era una mica exagerat» i a partir d'aquí, Pons va anar directe a l'hospital. «He estat una setmana allà perquè hi estava més atès, amb calmants i més màquines», detalla.

L'exjugador de l'Olot es pren amb filosofia i resignació la situació per la qual li toca passar. Aquesta no és la primera lesió de la temporada sinó la segona, quan durant tota la seva carrera pràcticament mai s'havia lesionat.

«Són coses de l'ofici. Va amb la feina» deia Pons que considera que ha tingut «una mica de mala sort» perquè el cop «semblava fortuït i normal, només que em va enganxar en una zona on es va formar l'edema». Pons només deistja ara «recuperar-me bé, sense cap pressa i que tot quedi bé».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/16/son-coses-feina/772838.html?utm_source=rss